Lietas arhīva Nr. C-0676-19/16
ECLI:LV:RPPT:2019:0515.C68507317.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 15.maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A. Grāvīte,
ar tiesas sēžu sekretāri A. Tirasi,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par nomas maksas, procentu, nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas un pievienotās vērtības nodokļa piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 20.oktobrī prasītāja /pers. A/ cēlusi Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ par nomas maksas, procentu, nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas un pievienotās vērtības nodokļa piedziņu. 2018.gada 20.februārī, 2018.gada 16.oktobrī un 2018.gada 6.decembrī tiesā saņemti prasības pieteikuma grozījumi.

[1.1] 2018.gada 6.decembrī tiesā iesniegtajos prasības pieteikuma grozījumos lūgts piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai 8412,13 *euro*, ko veido zemesgabala nomas maksa 4950,52 *euro*, pievienotās vērtības nodoklis 1039,61 *euro,* nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija 504,98 *euro*, nokavējuma procenti 1917,02 *euro*, noteikt prasītājas tiesības par laiku no 2019.gada 15.aprīļa līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no piespriestās pamatparāda summas, kā arī piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai visus tiesāšanas izdevumus, tai skaitā tiesas izdevumus, kā arī ar lietas vešanu saistītos izdevumus. Prasība pamatota uz Latvijas Republikas Satversmes 91.pantu, Satversmes tiesas likuma 32.panta otro daļu, Civillikuma 1., 1651.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1662., 1668.^{3} , 1754., 1756., 1757.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1763.panta pirmo punktu, likuma likuma "Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 1.panta 20.punktu, 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta pirmo, otro un ceturto daļu, likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otro daļu un pārejas noteikumu 40.punktu (redakcijā līdz 26.06.2017.), likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.^{1} daļu, 13.panta trešo daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 1.panta 6.punktu, 6.panta otrās daļas 4.punktu.

Prasības pieteikumā un tā grozījumos norādīts turpmāk minētais.

[1.2] 1998.gada 17.septembrī zvērināts mērnieks uzmērīja un vizuāli noteica ēkai /adrese/, zemesgabalu. Ēkai piesaistāmā platība pēc plāna noteikta 3357 m^2. Pēc plāna redzams, ka zemesgabalu daļu A, B un C summa ir zemesgabals, kurš pieder prasītājai.

[1.3] 2003.gada 1.aprīlī VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas Pasūtījumu izpildes pārvaldes Mērniecības un topogrāfijas daļa veica prasītājai piederošā zemesgabala vizuālu sadalījumu, tādās daļās, kādas piesaistītas dzīvojamām ēkām un dzīvojamai ēkai /adrese/, piesaistāmais zemesgabals ir 2861 m^2.

[1.4] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas 2006.gada 1.decembra lēmumu prasītājai zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – zemesgabalu ar kadastra Nr. /numurs B/, ar platību 9035 m^2. 2018.gada 2.februārī pieteicējai piederošais īpašums atsavināts par labu biedrībai "M2T33".

[1.5] Atbildētājam daudzdzīvokļu mājā /adrese/, pieder dzīvoklis Nr.19, 57,11m^2 platībā. Īpašuma tiesības zemesgrāmatā reģistrētas no 2002.gada 10.maija. Līdz ar to atbildētājam ir pienākums maksāt prasītājai likumisko zemesgabala nomu par dzīvokli no 2006.gada 1.decembra, t.i., dienas, kad zemesgrāmatā reģistrētas īpašuma tiesības prasītājai.

[1.6] Zemesgabala nomas līgums nav noslēgts. Nomas attiecības starp prasītāju un atbildētāju ir nodibinātas uz likuma pamata. Līdz prasības celšanas dienai atbildētājs nav veicis nekādu samaksu.

[1.7] Atbildētāja parāda apmēru par zemes nomas maksu no 2007.gada līdz 2019.gada 15.aprīlim veido parāds par 2007.gadu – 139,12 *euro*, 2008.gadu – 173,90 *euro*, 2009.gadu – 217,38 *euro*, 2010.gadu – 271,72 *euro*, 2011.gadu – 556,16 *euro*, 2012.gadu – 556,16 *euro*, 2013.gadu – 556,16 *euro*, 2014.gadu – 608,86 *euro*, 2015.gadu – 608,86 *euro*, 2016.gadu – 608,86 *euro*, 2017.gadu – 608,86 *euro*, 2018.gadu – 44,48 *euro*. Kopējo parādu uz 2019.gada 15.aprīli veido zemesgabala nomas maksas pamatparāds 4950,52 *euro*, PVN 1039,61 *euro,* nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija 504,98 *euro*, nokavējuma procenti 1917,02 *euro*, kopā 8412,13 *euro*.

[1.8] Prasītājai jau ir bijusi tiesvedība ar apsaimniekotāju – biedrību „/adrese/" (lieta Nr.CA-0104-08/5). Tiesa uzlika par pienākumu biedrībai slēgt ar prasītāju nomas līgumu par dzīvojamo ēku /adrese/, kā arī samaksāt parādu, tomēr biedrības biedri nolēma likvidēt biedrību, lai no pienākuma izvairītos. Likvidācijas process tika uzsākts 2008.gada 12.augustā un nav izbeigts līdz pat šodienai. Savukārt dzīvokļu īpašnieki nolēma apstrīdēt prasītājas īpašuma tiesības uz zemesgabalu (lieta Nr.C04212600). Tiesvedība par sliktu dzīvokļu īpašniekiem beidzās tikai 2016.gada 24.oktobrī.

[1.9] Ņemot vērā Pievienotās vērtības nodokļa likumu, kurā ir pareizi ieviestas Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006.gada 28.novembrī) „Par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu" normas, ir pamatoti lūgt papildus zemes nomas pamatparādam piedzīt no atbildētāja arī pievienotās vērtības nodokli, lai to pēc tam varētu samaksāt valstij.

[2] Tiesā saņemtajos paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka prasību neatzīst un uzskata par noraidāmu. Paskaidrojumos norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Pieteikums neatbilst Civilprocesa likuma 128.panta prasībām, proti, tajā nav atrodams prasības summas aprēķins. Saskaņā ar matemātikas likumiem, aprēķins ir darbību kopums, nevis to rezultāts. Saskaņā ar 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu", kas izdoti saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta ceturto un piekto daļu, nosacījumiem, kā arī Dzīvokļu īpašuma likuma 13.panta 1.daļas nosacījumiem, veicamo maksājumu

jāaprēķina proporcionāli dzīvokļa īpašumā ietilpstošajai kopīpašuma domājamai daļai, nevis pēc prasītājas ieskatiem.

[2.2] Uz atbildētājam piederošo dzīvokļa īpašumu 1998.gada 3.decembrī ir atvērts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījums Nr.15084, kura I daļas 1.iedaļā ir ieraksts 2.1 – atzīme – ēka saistīta ar zemes gabalu 3357 m^2 platībā. Zemes īpašuma tiesības nav noskaidrotas. Neviens ieraksts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs C/un Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs D/neliecina par faktu, ka uz /pers. A/ piederošā zemes gabala ar kadastra numuru /numurs E/atrodas 5 stāvu dzīvojamā ēka ar kadastra numuru /numurs F/, un skaitlis 9035 nav tas pats, kas skaitlis 3357.

[2.3] 5 stāvu dzīvojamajai ēkai ar kadastra numuru /numurs F/, kas atrodas /adrese/, nekad nav noteikts funkcionāli nepieciešamais zemes gabals, ko apstiprina Valsts zemes dienesta Rīgas reģionālā nodaļa ar savu 2017.gada 11.augusta atbildi Nr.2-06-R/768 „Par informācijas sniegšanu", kurā norādīts, ka zvērināts mērnieks /pers. AH/ 1998.gada 17.septembrī izgatavoja ēku (būvju) īpašumam /adrese/, kadastra numurs /numurs F/, robežu plānu, kas tika apstiprināts ar Rīgas pilsētas zemes komisijas 1998.gada 5.novembra lēmumu „Par zemes gabala /adrese/ platības un robežu plāna apstiprināšanu". Robežu plānam ēku (būvju) īpašuma tiesību nostiprināšanai zemes grāmatā ir tikai informatīvs raksturs, kas tika izmantots ēku (būvju) īpašuma tiesību nostiprināšanai līdz likumīgā īpašnieka zemes īpašuma tiesību atjaunošanai. Rīgas pilsētas zemes komisijas 1998.gada 5.novembra lēmuma „Par zemes gabala /adrese/, platības un robežu plāna apstiprināšanu" 2.punktā ir noteikts, ka lēmumā uzrādītā platība nav uzskatāma par zemes gabala lietojuma platību zemes nomas līguma noslēgšanai.

[2.4] Prasītāja nav norādījusi, kas, proti, pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija, vai valsts akciju sabiedrība „Privatizācijas aģentūra" būtu noteikusi dzīvojamajai mājai /adrese/, funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu, un nav pievienojusi šāda fakta apliecinošu dokumentu.

[2.5] Līdz 2016.gadam prasītāja un viņas kā arī iepriekšējā īpašnieka /pers. E/ pilnvarotā persona - /pers. A/ māte /pers. F/ ir iebildušas pret iespēju, ka zemes nomas līgumi būtu slēdzami ar fiziskām personām, ko apliecina tiesu nolēmumi. Prasība pret atbildētāju nav celta par zemes nomas līguma noslēgšanu, kā arī prasības pieteikumam nav pievienots jau noslēgts zemes nomas līgums.

[2.6] Prasītāja nekad nav bijusi civillietas Nr.CA-0104-08/5 dalībniece.

[2.7] Lietas materiālos nav pierādījumu, ka prasītā nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus prasītāja būtu veikusi, līdz ar to minētos izdevumus kompensēt nav pamata.

[2.8] Prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, ka būtu samaksājusi no atbildētāja pieprasīto pievienotās vērtības nodokļa summu. Prasītāja par PVN maksātāju reģistrēta no 22.07.2010. un vēlas saņemt pievienotās vērtības nodokli arī par laika posmu no 2007.gada līdz 2010.gadam, kad, pirmkārt, viņa nebija reģistrēta par PVN maksātāju, un, otrkārt, zemes noma neaplikās ar pievienotās vērtības nodokli. Prasībā nav paskaidrots, kāpēc PVN likme ir 21%, kaut gan laika posmā no 2007.gada tās likme ir mainīta 4 reizes, kā arī nav pievienota VID iesniegto PVN deklarāciju, kurā būtu iekļauta no atbildētāja pieprasītā summa, jo bez tās iekļaušanas PVN deklarācijā nav iespējama tās ieskaitīšana Valsts budžetā. Likums „Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" nenosaka pienākumu kompensēt zemes īpašniekam pievienotās vērtības nodokļa maksājumu.

[2.9] Prasītājas prasījumiem, piemērojams Komerclikuma 406.pantā noteiktais saīsinātais noilguma termiņš - 3 gadi, jo prasītāja ir pielīdzināma individuālajam komersantam, kaut gan reģistrējusies tikai kā saimnieciskās darbības veicēja, jo ir guvusi zemes gabalu ar kadastra numuru /numurs G/nevis to mantojot, bet gan darījuma ceļā. Prasītājas 2017.gada apgrozījums pārsniedz 28 500 EUR, un, ieskaitot viņu, tikušas nodarbinātas vairāk nekā piecas personas: /pers. F/, kuras kontā tiek pieprasīts ieskaitīt maksājumus, /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. L/, ko apstiprina 2017.gada 9.februāra pilnvara. 24.11.2016. prasītāja ir dibinājusi uzņēmumu „/nosaukums/ ar darbības veidu: „Sava vai nomāta nekustamā īpašuma izīrēšana un pārvaldīšana", kur prasītāja ir vienīgā valdes locekle, bet uz /pers. E/ vārda Latvijā vairs nav reģistrēts neviens nekustamais īpašums.

[2.10] Prasības grozījumos prasītāja jau runā nevis par funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu, bet gan ēkai piesaistīto zemes gabalu, prasot piedzīt nomas maksu par piesaistīto zemes gabalu, bet nenorādot, ar kuru materiālo tiesību normu tiek pamatota šāda prasība. Funkcionāli nepieciešamais zemes gabals un piesaistītais zemes gabals ir divi pilnīgi atšķirīgi jēdzieni, jo funkcionāli nepieciešamā zemes gabala noteikšanas kārtību nosaka Ministru kabineta noteikumi, bet piesaistītais zemes gabals daudzdzīvokļu mājai /adrese/, tika noteikts un apstiprināts 1998.gadā tikai ar mērķi, lai māju varētu ierakstīt zemesgrāmatā.

[2.11] Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/II daļas 2.iedaļā 2014.gada 15.augustā ir reģistrēta zvērinātas tiesu izpildītājas atzīme par piedziņas vēršanu uz zemes gabalu ar kadastra numuru /numurs B/. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 601.pantu no tiesu izpildītāja paziņojuma saņemšanas dienas parādniekam ir aizliegts [...] slēgt nomas, īres un citus nekustamo īpašumu apgrūtinošus līgumus. Prasības pieteikumam vai tā grozījumiem nav pievienoti pierādījumi, ka zvērinātajai tiesu izpildītājai I.Krukai ir iesniegti ar atbildētāju noslēgti kādas daļas no izsolītā zemes gabala nomas līgumi.

[2.12] Saskaņā ar Civillikuma 2085.panta nosacījumiem zemes gabala ar kadastra nr./numurs E/pirkuma līgums ir noslēgts 2017.gada 2.oktobrī, kas ir elektroniskās izsoles pēdējā dienā. Neviena Latvijas Republikā spēkā esošā materiālo tiesību norma nenosaka pēc pirkuma līguma noslēgšanas, pārdevēja tiesības saņemt zemes nomas maksu par pārdoto zemes gabalu, jo tās, saskaņā ar Civillikuma 2086.panta nosacījumiem, jau ir pircēja tiesības.

[3] Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā un tā grozījumos norādītajiem pamatiem. Papildus norādīja, ka prasība arī daļā par nokavējuma procentu piedziņu ir pamatota, jo ar likumīgā spēkā stājušos tiesas spredumu citā lietā ir noteiktas nomas līguma būtiskās sastāvdaļas un atbildētājam ir pienākums to ievērot.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem motīviem.

Motīvu daļa

[4] Noklausoties prasītājas pilnvarotā pārstāvja un atbildētāja pilnvarotās pārstāves paskaidrojumus un izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir daļēji apmierināma.

[5] Lietā nav strīds par to, ka no 2006.gada 1.decembra /pers. A/ ir bijusi nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs B/, kas sastāv no zemes gabala 9035 m^2 platībā, īpašniece. Tāpat nav strīda par to, ka /pers. B/ daudzdzīvokļu mājā /adrese/, pieder dzīvoklis Nr.19, 57,11m^2 platībā. Īpašuma tiesības zemesgrāmatā reģistrētas no 2002.gada 10.maija. Starp prasītāju un atbildētāju nav noslēgts zemes nomas līgums.

[6] Tiesa atzīst, ka konkrētais strīds izriet no piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām, kuras pastāv uz likuma pamata starp zemes īpašnieku un dzīvokļa īpašnieku zemāk norādīto argumentu dēļ.

[6.1] No lietas materiāliem ir konstatējams, ka atbildētājam piederošais dzīvokļa īpašums atrodas dzīvojamā mājā /adrese/, kuras daļa atrodas uz prasītajai piederošā zemes gabala. Minēto apliecina lietas materiāliem pievienotā informatīvā izdruka no Kadastra informācijas sistēmas, zemes robežu plāni, kā arī Valsts zemes dienesta informatīvās vēstules. No Kadastra informācijas sistēmas izdrukas (*lietas I sēj. 27.lapa*) ir redzams, ka uz zemes gabala ar kadastra Nr./numurs B/, kurš reģistrēts zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs H/, atrodas būve ar kadastra apzīmējumu Nr./numurs I/, ar adresi /adrese B/, tai skaitā arī dzīvokļa īpašums Nr./dzīvokļa numurs/. Arī lietas materiālos esošie zemes robežu plāni (*lietas I sēj. 25., 124.lapa)* apliecina, ka atbildētājam piederošais nekustamais īpašums atrodas dzīvojamā mājā /adrese/, kuras daļa atrodas uz prasītājai piederošā zemes gabala, ar kadastra Nr./numurs B/, kurš reģistrēts zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs H/.

[6.2] Likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmās daļas 1.-4.punktā paredzētajos gadījumos ēkas (būves) īpašnieks lieto citai personai piederošu zemesgabalu vai tā daļu, pamatojoties uz likumu.

[6.3] Ja zeme un uz tās esošā ēka pieder dažādām personām, to tiesiskās attiecības atbilstoši likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.pantam tiek regulētas ar piespiedu nomu. Šis vispārīgais princips attiecas uz jebkuru gadījumu, kad zemes reformas rezultātā zemei ir viens, bet ēkai - cits īpašnieks *(sk. Satversmes tiesas 2009.gada 13.februāra spriedumu lietā Nr.2008-34-01 secinājumu daļas 14.3.punktu).*

[6.4] Gan tiesu praksē, gan judikatūrā jau vairākkārt atzīts, ka, ja uz zemes esošā ēka (būve) ir patstāvīgs īpašuma objekts, kas nepieder zemes īpašniekam, starp zemes un ēkas īpašnieku pastāv piespiedu nomas tiesiskās attiecības. Šī tiesiskā attiecība - piespiedu noma - rodas uz likuma pamata ar īpašuma tiesiska valdījuma iegūšanas brīdi *(sk. Satversmes tiesas 2009.gada 13.februāra sprieduma lietā Nr.2008-34-01 12.punktu),* un pastāvēs neatkarīgi no tā, vai starp pusēm ir noslēgta rakstiska vienošanās (nomas līgums). Nedz zemes, nedz ēkas īpašnieks (tiesiskais valdītājs) šo stāvokli ietekmēt nevar un abiem jārēķinās ar esošo situāciju *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 26.oktobra spriedums lietā SKC-336/2016, 10.2. punkts).*

[6.5] Ievērojot minēto tiesa atzīst, ka strīds par parāda piedziņu izriet no piespiedu nomas attiecībām, kuras starp prasītāju un atbildētāju pastāv uz likuma pamata, neatkarīgi no tā vai starp pusēm ir noslēgta rakstveida vienošanās. Fakts, ka prasītāja nav lūgusi konstatēt nomas tiesiskās attiecības starp pusēm, nav pamats prasības noraidīšanai, jo minētās attiecības pušu starpā pastāv uz likuma pamata.

[7] Lietā ir strīds par to, vai dzīvojamai mājai /adrese/, ir noteikts funkcionāli nepieciešamais zemes gabals.

[7.1] Atbildētājs norāda, ka zemes gabals dzīvojamai ēkai nav noteikts kā funkcionāli nepieciešamais zemes gabals, bet gan kā piesaistītais zemes gabals, kas nav viens un tas pats.

[7.2] Saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 1.panta 16.punktu termins "dzīvojamās mājas sagatavošana privatizācijai" ir tiesisko un organizatoriski tehnisko darbību kopums, kas jāveic, lai noteiktu dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu un reģistrētu šo māju vai māju un zemi zemesgrāmatā līdz dzīvojamās mājas privatizācijas uzsākšanai. Tātad likumdevējs bija skaidri noteicis, lai dzīvojamo māju varētu reģistrēt zemesgrāmatā, bija nepieciešams noteikt funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu.

[7.3] Arī Augstākās tiesas spriedumos jau vairākkārt ir atzīts, ka dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala noteikšana kā privatizācijas procesa sastāvdaļa ir izpildīta līdz ar dzīvojamās mājas privatizācijas procesa pabeigšanu *(sk. piem., Augstākās tiesas 2009.gada 21.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-3/2009),* un šādi noteiktā funkcionāli nepieciešamā zemes gabala robežas un platība kļūst saistoša gan personām, kas iegūst īpašumā dzīvokļa īpašumu, gan zemes īpašniekam *(sk. Augstākās tiesas 2010.gada 19.marta spriedumu lietā Nr. SKA-79/2010, 2013.gada 28.maija lēmumu lietā Nr. SKA-516/2013 ,2013.gada 9.jūlija spriedumu lietā Nr. SKA-159/2013).*

[7.4] Kamēr attiecībā uz administratīvā kārtībā privatizācijas procesā noteikto dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu nav izdarīti grozījumi, zeme atbilstoši izstrādātajam plānam ir atzīstama par nodotu lietošanā privatizētās dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem un zemes īpašniekam nav tiesību šo zemi izmantot pēc saviem ieskatiem. Proti, kamēr nav izdarīti grozījumi, par funkcionāli nepieciešamo zemi uzskatāma tā, kas par tādu noteikta privatizācijas procesa ietvaros (*Sk. Augstākās tiesas 2010.gada 19.marta spriedumu lietā Nr. SKA-79/2010 (A42434106), 2013.gada 9.jūlija spriedumu lietā Nr. SKA-159/2013 (A42675708*)).

[7.5] Lietā nav strīda par to, ka dzīvojamā māja /adrese/, bija nodota privatizācijai un pie dzīvojamās mājas ierakstīšanas zemesgrāmatā bija noteikta zemes platība. Īpašuma tiesības zemesgrāmatā uz ēku /adrese/, ar kadastra Nr./numurs J/nostiprinātas, pamatojoties uz /pers. D/ izgatavoto zemes robežu plānu ēku un būvju īpašuma tiesību nostiprināšanai, kas apstiprināts ar Rīgas pilsētas zemes komisijas 1998.gada 5.novembra lēmumu Nr.41/8 „Par zemes gabala /adrese/ platības un robežu plāna apstiprināšanu" *(lietas I sēj. 121.lapa, II sēj. 60-76.lapa).*

[7.6] Tādejādi dzīvojamai mājai /adrese/, funkcionāli nepieciešamais zemes gabals ir noteikts ar Rīgas pilsētas zemes komisijas 1998.gada 5.novembra lēmumu, ar kuru nolemts apstiprināt zemes gabala (kadastra Nr/kadastra numurs/, kas izveidots apvienojot bijušo zemes gabalu 24.grupā, Nr.191, Nr.192, Nr.193 un Nr.194 daļas) /adrese/, ar platību 3357 m^2 zvērināta mērnieka /pers. D/ izgatavoto zemes robežu plānu ēku un būvju īpašuma tiesību nostiprināšanai, norādot, ka uz minētā zemes gabala atrodas dzīvojamā ēka /adrese/. Pēc 1998.gada 17.septembra un 2003.gada 1.aprīļa zemes robežu plāniem (*lietas I sēj. 25., 26.lapa*) ir redzams, ka prasītājai pieder gruntsgabali A, B un C, kas veido kopsummu 2861 m^2.

[7.7] Lietā ir iesniegts arī 2018.gada 5.februāra SIA „Azimuts inženierizpēte"" sertificētas mērnieces /pers. KL/ izstrādātais zemesgabala (kadastra apzīmējums /numurs L/) robežu plāns ar dzīvojamām ēkām jau piesaistīto zemesgabalu daļu kopsavilkumu vienā plānā, no kura redzams, ka dzīvojamai ēkai /adrese/ prasītājai iepriekš piederošā zemes gabala daļa patiesi piesaistītā zemes gabala platība ir 2897 m^2, kas ir par 36 m^2 vairāk nekā noteikts 1998.gada mērnieka /pers. D/ zemes robežu plānā *(lietas I.sēj. 124.lapa).* Taču prasītāja, ievērojot to, ka daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas īpašniekiem bija tiesības paļauties uz publiski pieejamu 1998.gadā zemesgabala robežu plānu, kas izmantots privatizācijas procesā, zemes nomas maksu aprēķinājusi pēc vēsturiskās, mazākās platības, kas tiesas ieskatā atbilst labas ticības principam.

[7.8] Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā attiecībā par funkcionāli nepieciešamā zemes gabala platību ir jāņem vērā arī Rīgas apgabaltiesas 2008.gada 21.maija spriedums lietā Nr.C30314805, CA-0104-08/5, ar kuru uzlikts par pienākumu dzīvokļa īpašnieku biedrībai /biedrības nosaukums/ noslēgt ar /pers. A/ zemes nomas līgumu saskaņā ar prasības pieteikumam pievienotā līguma projekta nosacījumiem un piedzīt zemes nomas maksas parādu. Minētais spriedums ir stājies likumīgā spēkā un 2008.gada 25.novembrī ir izdots izpildu raksts. No minētā sprieduma motīvu daļas ir nepārprotami secināms, ka dzīvojami mājai /adrese/, piesaistāmais zemes gabals ir noteikts 2861 m^2 platībā *(lietas I sēj. 190.-191.lapa).*

[7.9] Iebilstot pret prasību atbildētāja pārstāve norādījusi, ka 1998.gada 17.septembra zemes robežu plānam ir tikai informatīvs raksturs un Rīgas pilsētas zemes komisijas 1998.gada 5.oktobra lēmuma 2.punktā ir norāde, ka lēmumā norādītā platība nav uzskatāma par zemes gabala lietojuma platību zemes nomas līguma slēgšanai. Taču iebilstot pret prasību, atbildētājs no savas puses nav iesniedzis lietā nevienu pierādījumu, kas ļautu tiesai atzīt, ka ēkas uzturēšanai un ekspluatācijai ir nepieciešams lietot prasītājai piederošo zemi mazākā apjomā nekā 2861 m^2.

[7.10] Iepriekš norādītais neatņem ēkas (būves) īpašniekam tiesības celt prasību, apstrīdot īpašuma uzturēšanai un normālai ekspluatācijai vajadzīgās zemes vienības platību, pamatojot savus iebildumus ar attiecīgiem pierādījumiem, piemēram, Valsts zemes dienesta atzinumu, sertificēta zemes ierīcības speciālista sagatavotu projektu u.tml. Tikai balstoties uz attiecīgiem pierādījumiem, tiesa varētu nonākt pie secinājuma, ka ēkas uzturēšanai un ekspluatācijai nav nepieciešams lietot zemi kādā tās daļā. Līdzīgs viedoklis ir pausts Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2018.gada 25.septembra sprieduma lietā Nr. C29850113 SKC- 143/2018 10.3.punktā.

[7.11] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka dzīvojamai mājai /adrese/, ir noteikts funkcionāli nepieciešamais zemes gabals 2861 m^2 platībā un minētā platība ir uzskatāma par dzīvojamās mājas nomas platību.

[8] Lietā ir strīds par laika posmu, par kuru ir aprēķināma un maksājama zemes nomas maksa.

[8.1] Ņemot vērā, ka zemes lietošanas tiesības starp prasītāju un atbildētāju pastāv kā piespiedu nomas attiecības, prasītāja pēc vispārīgā principa būtu tiesīga prasīt no atbildētāja zemes nomas maksu no brīža, kad prasītāja ir ieguvusi īpašuma tiesības uz minēto zemes gabalu. Prasītājai īpašuma tiesības zemesgrāmatā reģistrētas 2006.gada 1.decembrī, savukārt atbildētājam īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu reģistrētas 2002.gada 10.maijā.

Līdz ar to pēc vispārīgā principa zemes nomas maksa būtu maksājama no 2006.gada 1.decembra.

[8.2] Taču Civillikuma 1895.pants paredz, ka visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā. Prasītāja prasību cēlusi tikai 2017.gada 20.oktobrī un nomas maksa prasīta par laika periodu no 2007.gada 1.janvāra. Līdz ar to tiesa konstatē, ka saskaņā ar Civillikuma 1895.pantu attiecībā uz maksājumiem par laika periodu līdz 2007.gada 20.oktobrim ir iestājies desmit gadu noilguma termiņš.

[8.3] Prasītājas pārstāvis norāda, ka saistības noilgumu ir pārtraukušas tiesvedības civillietās Nr.C303148805 un Nr.C04212600 un prasītājas 2012.gada 17.janvāra pretenzija *(lietas 2.sēj. 103.lapa)*. Tiesa nepiekrīt minētajam prasītājas pārstāvja viedoklim, jo noilgumu var pārtraukt atgādinājums par konkrēto parādu, par kuru ir celta prasība. Minētā prasītājas pretenzija nesatur pieprasījumu samaksāt parādu par konkrēto periodu (par 2007.gadu). Tāpat norādītajās tiesvedībās prasības priekšmets nav zemes nomas maksas parāds par konkrēto periodu. Tā kā prasītājas pārstāvis nav norādījis, ka par konkrēto parādu ir bijis atgādinājums atbildētājam vai tiesvedība celta agrāk šajā jautājumā, tad uzskatāms, ka noilgums ir pārtraukts ar konkrētās prasības celšanas brīdi un strīdus nomas maksa periods ir nosakāms ne ātrāk par 2007.gada 20.oktobri, jo līdz minētajam datumam prasījums ir noildzis.

[8.4] Atbildētājs iebilst, ka prasītājas prasījumiem piemērojams Komerclikumā noteiktais 3 gadu noilguma termiņš.

[8.5] Lai piemērotu Komerclikuma 406.pantā noteikto prasījuma noilguma termiņu nepieciešams konstatēt, ka starp pusēm ir noslēgts komercdarījums un viena no darījuma pusēm ir komersants. Saskaņā ar Komercreģistra 1.panta pirmo daļu komersants ir komercreģistrā ierakstīta fiziskā persona (individuālais komersants) vai komercsabiedrība (personālsabiedrība un kapitālsabiedrība).

[8.6] No lietas materiāliem nav konstatējams, ka prasītāja būtu reģistrēta komercreģistrā kā komersants. Līdz ar to konstatējams, ka izskatāmajā lietā nav piemērojams Komerclikumā noteiktais noilguma termiņš un atbildētāja iebildumi nav pamatoti.

[8.7] Prasītāja uzskata, ka viņai ir tiesības saņemt nomas maksu par periodu līdz 2018.gada 1.februārim, proti, līdz brīdim, kad prasītājai zemesgrāmatā reģistrētas īpašuma tiesības.

[8.8] Saskaņā ar Civillikuma 2085.pantu uzskatāms, ka piesitums izsolē noslēdz pārdevumu un saskaņā ar Civillikuma 2086.pantu pārdevumam izsolē pēc savām sekām ir tāds pats spēks kā parastam pārdevumam; no piesituma brīža risks pāriet uz vairāksolītāju, bet no tā paša brīža viņš, arī pirms lietas nodošanas, dabū no tās visus augļus un labumus (*sk. arī Zemgales rajona tiesas 2018.gada 19.oktobra sprieduma lietā Nr.C30628417 10.2.punktu*). Līdz ar to konstatējams, ka nomas maksa aprēķināma par periodu līdz 2017.gada 2.oktobrim, kad ticis noslēgts pirkuma līgums (elektroniskās izsoles pēdējā diena).

[8.9] Ievērojot iepriekš minēto, tiesa konstatē, ka laika posms, par kuru ir aprēķināma un maksājama zemes nomas maksa, ir no 2007.gada 20.oktobra līdz 2017.gada 2.oktobrim.

[9] Lietā ir strīds par piedzenamās summas matemātisko aprēķinu.

[9.1] Atbildētājs norāda, ka piespiedu nomas maksājums ir jāaprēķina proporcionāli dzīvokļa īpašumā ietilpstošajai kopīpašuma domājamai daļai. Minēto iebildumu tiesa atzīst par pamatotu, ka nomas maksājums ir jāaprēķina proporcionāli dzīvokļa īpašumā ietilpstošajai kopīpašuma domājamai daļai, jo tas atbilst Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmās daļas noteikumiem.

[9.2] Tiesa konstatē, ka prasības pieteikuma grozījumos ietvertais prasītājas aprēķins *(lietas 2.sēj. 96.-101.lapa)* satur minēto sakarību, jo aprēķins ir veidots, rēķinot atbildētājam piederošā kopīpašuma domājamo daļu attiecību pret kopējā kopīpašuma domājamo daļu no daudzdzīvokļu mājas (5711/282392).

[9.3] Aprēķinot nomas maksas apmēru, prasītāja ir norādījusi visa zemesgabala (9035 m^2) kadastrālo vērtību, attiecību starp dzīvojamai ēkai piesaistītā un kopējā zemes gabala platību (2861 no 9035 = 31,6657%), dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala kadastrālo vērtību, gada kopējo dzīvojamās ēkas maksājamo nomas maksu un konkrētā dzīvokļa nomas maksu.

[9.4] Pārbaudot aprēķinu tiesa konstatē, ka zemes nomas procentuālais apmērs par gadiem norādīts atbilstoši likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" prasībām, t.sk., 2007. līdz 2009.gadam nomas maksa aprēķināta 5% apmērā no zemes kadastrālās vērtības, pārējos gados - 6% apmērā, kā arī ievērots noteikums, ka nomas maksas apmērs 2009. un 2010.gadā nedrīkst pārsniegt iepriekšējam gadam aprēķināto zemes gabala nomas maksas apmēru vairāk kā par 25 procentiem, ko neapstrīd arī atbildētāja.

[9.5] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka par labu prasītājai no atbildētāja ir piedzenams nomas maksājums attiecībā uz dzīvokļa īpašumu par laika periodu no 2007.gada 20.oktobra līdz 2007.gada 31.decembrim (73 dienas) 27,83 *euro*, ņemot vērā, ka par 365 dienām maksa ir 139,12 *euro*, par 2008.gadu – 173,90 *euro*, par 2009.gadu – 217,38 *euro*, par 2010.gadu – 271,72 *euro*, par 2011.gadu – 556,16 *euro*, par 2012.gadu – 556,16 *euro*, par 2013.gadu – 556,16 *euro*, par 2014.gadu – 608,86 *euro*, par 2015.gadu – 608,86 *euro*, par 2016.gadu – 608,86 *euro*, par laika periodu no 2017.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 20.oktobrim (365-73= 292 dienas) – 487,08 *euro*, ņemot vērā, ka par 365 dienām maksa ir 608,86 *euro*, kopā 4 672,97 *euro*.

[9.6] Tādējādi par labu prasītājai no atbildētāja ir piedzenams nomas parāds par laika periodu no 2007.gada 20.oktobra līdz 2017.gada 2.oktobrim 4 672,97 *euro*.

[10] Lietā ir strīds par prasījumu par nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas piedziņu. Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 504,98 *euro* apmērā par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim. Prasītājs nekustamā īpašuma nodokļa piedziņu uzskata par nepamatotu.

[10.1] Laika periodā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrā daļa paredzēja, ka privatizētā dzīvokļa un īpašnieks kompensē zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu. Atbilstoši minētajam pantam un šā likuma pārejas noteikumu 44. un 51.punktam (likuma redakcijās, kas bija spēkā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim), prasītāja pamatoti pieprasījusi no atbildētāja nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju.

[10.2] Kā izriet no lietas materiālos esošajiem dokumentiem – zvērinātas tiesu izpildītājas E.Krukas aprēķiniem (*lietas I sēj. 127.-129.lapa*) un Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes informācijas (*lietas 130.-132.lapa*) – atbildīgā iestāde par nekustamā īpašuma nodokļa iekasēšanu ir vērsusi piedziņu un tiesai nav pamata apšaubīt, ka izpilde ir notikusi.

[10.3] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība par nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas 504,98 *euro* apmērā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim ir pamatota un apmierināma.

[11] Lietā ir strīds par nokavējuma procentu piedziņu.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 1917,02 *euro* apmērā par laika periodu no 2007.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 15.aprīlim, pamatojoties uz Civillikuma 2141.pantu, kurš paredz, ka nomniekam un īrniekam jāsamaksā nomas un īres maksa līgumā noteiktos termiņos; novilcinot maksājumus, viņam jāmaksā nokavējuma procenti.

[11.1] Atbildētājs iebilst pret minēto prasījumu, norādot, ka prasītāja nav pierādījusi, ka atbildētājs lieto viņas zemi, ka zemes nomas līgums nav noslēgts, nav celta prasība par minēto attiecību noteikšanu ar tiesas spriedumu, nav pamata atzīt, ka atbildētājs parādā prasītājai, līdz ar to nav pamata maksāt nokavējuma procentus par neesošu parādu.

[11.2] Kā jau iepriekš tiesa ir konstatējusi, starp pusēm zemes nomas līgums nav noslēgts un pastāv piespiedu nomas attiecības.

Augstākās tiesas praksē vairākkārt norādīts, ka, pastāvot piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām, iztrūkst pušu labprātīgas vienošanās elements. Piespiedu nomas attiecībām ir tikai nosacīta līdzība ar līgumiskām attiecībām, jo būtībā šīs attiecības ir likumiskas (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 25.februāra spriedumu lietā Nr. SKC-71/2009, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 25.augusta spriedumu lietā Nr.SKC-104/2016, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 20.decembra spriedumu lietā Nr. SKC-349/2016, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 31.janvāra spriedums lietā Nr.SKC-4/2017*).

[11.3] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Civillikuma 2141.pants attiecas uz līgumiskajām, nevis likumiskajām nomas attiecībām, tādējādi šajā lietā nav piemērojams.

[11.4] No Civillikuma 1759.panta 1.punkta izriet, ka nokavējuma procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, ja pieļauts samaksas nokavējums, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs.

[11.5] Tādējādi tas, vai nomniekam ir jāmaksā nokavējuma procenti, ir atkarīgs no tā, vai nomnieks ir nokavējis parāda samaksu un šis apstāklis jāpierāda prasītājai, proti, ka prasītāja atbildētājam ir prasījusi veikt samaksu.

[11.6] Taču lietas materiālos nav iesniegti pierādījumi, ka prasītāja būtu pieprasījusi atbildētājam samaksāt nomas maksu par 2007., 2012., 2013., 2014., 2015., 2016., 2017.gadu. Arī nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija par 2010., 2012., 2013., 2014.gadu atbildētājam nav tikusi prasīta.

[11.7] Tiesa atzīst, ka pie apstākļiem, ka nomas līgums pušu starpā nav noslēgts, ka prasītāja nav pierādījusi, ka atbildētājs ir bijis informēts par attiecīgā perioda maksājumu, nosakot konkrētu termiņu samaksai, tad tiesai nav pamata atzīt, ka šādiem nomas un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas maksājumiem ir iestājies nokavējums.

[11.8] Taču no lietas materiālos esošās prasītājas 2012.gada 17.janvāra vēstules atbildētājam redzams, ka atbildētājs bija informēts par zemes nomas maksas parādu par laika periodu no 2008.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 31.decembrim, kā arī par nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju par 2011.gadu, lūdzot noslēgt nomas līgumu līdz 2012.gada 28.februārim *(lietas II sēj. 103.lapa)*. No minētā secināms, ka sākot ar 2012.gada 1.martu līdz 2019.gada 15.aprīlim prasītājai bija pamats aprēķināt likumiskos nokavējuma procentus (6% gadā) par zemes nomas maksas parādu par laika periodu no 2008.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 31.decembrim, kā arī par nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju par 2011.gadu.

[11.9] No prasītājas parāda aprēķina secināms, ka nomas maksas parāds par periodu no 2008.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 31.decembrim sastāda 1146,47 *euro* (101,21 + 217,38 + 271,72 + 556,16 = 1146,47). Tāpat no parāda aprēķina redzams, ka nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parāds par 2011.gadu ir 101,90 *euro*. Tātad parāds pavisam kopā sastāda 1248,37 *euro*.

[11.10] Līdz ar to likumisko procentu (6% gadā, jeb 0,016438% dienā) apmērs no summas 1248,37 par laika periodu no 2012.gada 1.marta līdz 2019.gada 15.aprīlim (2601 diena) ir 533,74 *euro*.

[11.11] Tādejādi tiesa atzīst, ka prasība par likumisko procentu piedziņu ir apmierināma daļēji – 533,74 *euro* apmērā, pārējā daļā noraidāma kā nepamatota. Tiesa nekonstatē Civillikuma 1656., 1657.pantā noteiktos priekšnosacījumus parādnieka atsvabināšanai no neizdevīgām nokavējuma sekām.

[12] Lietā ir strīds par pievienotās vērtības nodokļa piedziņu.

[12.1] Ar likumu skaidri noteiktais zemes piespiedu nomas maksas apmērs, ievērojot šo attiecību izņēmuma rakstura juridisko dabu, nav padarīts par atkarīgu no tā, vai pēc īpašuma reformas zemes īpašnieks kļūst vai nekļūst par PVN maksātāju, vai nākamais zemes īpašnieks ir vai nav šī nodokļa maksātājs. Tas nozīmē, ka zemes piespiedu nomas tiesiskajās attiecībās īpašuma aprobežojuma apmērs nemainās atkarībā no tā, vai zemes īpašnieks, kurš bija izdarījis apzinātu izvēli iegūt īpašumā ar daudzdzīvokļu dzīvojamo māju apgrūtinātu zemi, ir vai nav PVN maksātājs *(sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2018.gada 27.jūnija spriedums lietā Nr. SKC-5/2018, Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2019.gada 9.aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-42/2019).*

[12.2] Līdz ar to tiesa konstatē, ka prasījums par pievienotās vērtības nodokļa piedziņu ir noraidāms.

[13] Procesuālās ekonomijas nolūkā tiesa neanalizēs visus lietas dalībnieku norādītos argumentus, jo tie nevar ietekmēt tiesas iepriekš izdarītos secinājumus.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasībai.

Tā kā prasība ir apmierināta daļēji, proti, 5711,69 *euro* apmērā, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktu (likuma redakcijā uz prasības celšanas brīdi – uz 2017.gada 20.oktobri), no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenama valsts nodeva par prasības celšanu 463,21 *euro*.

Tā kā ir apmierināts pieteikums par prasības nodrošinājumu 6 410,16 *euro* apmērā, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 7.punktu (likuma redakcijā uz prasības celšanas brīdi – uz 2017.gada 20.oktobri), no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenama valsts nodeva par prasības nodrošināšanu 71,14 *euro*.

Tā kā ceļot prasību, prasītāja ir nomaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas dokumentu nosūtīšanu pusēm 3,20 *euro* (*lietas I sēj. 6.lapa*), tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu tie ir piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

[15] No lietas materiāliem ir secināms, ka prasītājai šajā lietā ir radušies izdevumi advokāta palīdzības samaksai kopā 1101,10 *euro* apmērā (*lietas I sēj. 133.lapa, II sēj. 228.lapa*).

Tā kā pieprasītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai pārsniedz Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktā un ceturtajā daļā noteikto apmēru, tad tie ir piedzenami nepilnā apmērā, proti, 856,75 *euro* apmērā no atbildētāja par labu prasītājai.

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem prasītājai ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja procentus, minot arī to apmēru.

Tiesa atzīst, ka prasītājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus – sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda summas, jo atbilstoši Civillikuma 1756. pantam un 1765.panta pirmajai daļai atbildētājam ir pienākums maksāt procentus pamatojas uz likumu seši procenti no simta gadā, jo starp pusēm nepastāv līgumiskās attiecības.

[17] Saskaņā ar lietas materiālos esošo izziņu par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem tie radušies 6,71 *euro* apmērā. Prasītāja līdz lietas izskatīšanai ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro* apmērā, tādejādi nesamaksātā summa 3,51 *euro* piedzenama no atbildētāja valsts ienākumos saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

Daļēji apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, zemes nomas maksas parādu 4 672,97 EUR, nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 504,98 EUR, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2012.gada 1.marta līdz 2019.gada 15.aprīlim 533,74 EUR, tiesas izdevumus 1394,30 EUR, pavisam kopā 7105,99 EUR (septiņi tūkstoši viens simts pieci *euro,* 99 centi), samaksu veicot prasītājas kontā Nr./konta numurs/ AS "SEB banka".

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nenomaksātās pamatparāda summas (5177,95 EUR), procentu pieaugumam apstājoties, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis pamatparādu.

Noraidīt/pers. A/prasību pret /pers. B/ daļā par zemes nomas maksas parāda 277,55 EUR, nokavējuma procentu 1383,28 EUR un pievienotās vērtības nodokļa 1039,61 EUR piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,51 EUR (trīs *euro,* 51 cents), kas iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams tiesas kancelejā Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese A. Grāvīte